

RIFT Foreningen: Retssikkerhed i Familiers Trivsel www.rift.center

/ formand Susanne Munck, 40 75 07 58 , sus.munck@mail.tele.dk

31. maj 2022

Kommentarer og bemærkninger til lovforslaget "Barnets Lov"

Kejserens nye klæder version 2:

Socialministeren ignorerer kritik fra alle sider

Foreningen RIFT (Retssikkerhed i Familiers Trivsel) har modtaget lovforslaget Barnets Lov til høring.

Lovforslaget har været længe undervejs og datoen for fremsættelsen af lovforslaget er blevet udskudt, men det forhindrer ikke, at der fortsat er tale om en forenkende pseudolovgivning, som ikke vil løse de egentlige "vilde problemer".

Det er en ommer

Lovudkastet til Barnets Lov er en ommer. Lovudkastet giver ikke reelle muligheder for forbedringer på området, og der er ikke sat afsat midler og redskaber til at rette op på de mange og veldokumenterede kvalitative og retssikkerhedsmæssige problemer på børneområdet – i nogle tilfælde tværtimod.

Astrid Krag lancerede lovudkastet i en kronik i Politiken (28. maj 2022):

"Man må selvfølgelig ikke slå sine børn".

Socialministeren satte fokus på vold mod børn som problem og anbringelse som løsning. På baggrund af denne forenkede problemstilling hævdede hun og kobledede til, at Regeringen med Barnets Lov har truffet et "valg om at stå på børnenes side."

Kronikken afspejler den populistiske tilgang, som siden Statsministerens Nytårstale 2020 har ligget til grund for lovarbejdet:

Der sættes fokus på vold mod børn (som udgør en mindre procentdel af alle de problemer en Barnets Lov skal dække), og der er fokus på anbringelse som løsning. Den nuværende lovgivning giver mulighed for både at forebygge og at gribe ind - også overfor vold mod børn, men loven overholdes ofte ikke i den enkelte kommune. Det er påpeget fra utallige sider, herunder fra Rigsrevisionen og

Statsrevisorerne såvel om anbringelsesområdet, hvor revisorernes kritikpunkter, der blev fremlagt i 2015-2016, fortsat ikke er håndterede, som senest på handicapområdet, som også er en del af Barnets Lov.

Rigsrevisionen ignoreres

Barnets lov forholder sig ikke til, at de nuværende love ikke overholdes, eller hvorledes man kan sikre at en lov vil blive overholdt af kommunerne.

Tværtimod foreslår lovudkastet, at der skal *slækkes* på dokumentationsprocesserne.

Børneudredning og opfølgning af handleplaner bliver i højere grad et *kan*-område.

Regeringen forsøger altså at lovliggøre praksis ved at gøre udredninger og handleplaner til "kan-områder" frem for "skal-områder".

Det blev for nyligt påvist, at Næstved Kommune ikke overholdt loven ift. de obligatoriske børnefaglige undersøgelser.

Dvs. at man ikke kendte grundlaget for at vide, hvilken hjælp der skulle gives, og at den ikke kom i gang.

Hvis den nye lov vedtages, så risikerer den slags sjuuskede og mangelfulde sagsbehandling ikke længere at kunne kritiseres med loven i hånden.

Regeringens argument er, at der skal kunne handles hurtigere, og at det for børn og sagsbehandlere skal foregå mere fleksibelt.

Det er ikke et validt argument, for det må være forskning og hensyn til kvalitet og retssikkerhed, der skal ligge til grund for en ny lov.

Forældrene er i øvrigt ikke hørt om dette. Der foreligger ikke tilstrækkelig forskning om kvaliteten af de nuværende lovpligtige børnefaglige undersøgelser.

Men vi ved i RIFT, at undersøgelserne i den grad mangler faglighed og kvalitet. I stedet for at råde bod på dette, så skal udredninger efter den nye lov i nogle situationer erstattes af "screeninger", som lyder smart, men vi er bekymrede over, hvilke fagpersoner, der kan "screene" rigtigt, når vi ofte ser, at samme fagpersoner end ikke behersker udarbejdelsen af brugbare børnefaglige undersøgelser. At der i "komplerede og alvorlige sager" skal sættes 2 fagpersoner på, gør det ikke nødvendigvis bedre.

Den nye lov burde afvente en reform af uddannelsen af og rammer for de fagpersoner, der skal udføre det meget alvorlige og vigtige myndighedsarbejde på familieområdet. Og der er brug for en reform af retssystemet for anbringelser. Der findes ingen reel klageinstans over kommunernes manglende lovoverholdelse. De fatale følger for børn, unge og familier er veldokumenterede, men det har ingen konsekvenser for kommunerne.

Senest har en whistleblower fra Ankestyrelsen fortalt, hvordan akter fremlagt af forældre og advokater ikke gives samme vægt som kommunernes akter.

I RIFT har vi bredt dokumenteret, hvordan kommunale akter ofte mangler både faglighed og objektivitet. Heller ikke dette problem løses af Barnets Lov, der har mere fokus på anbringelser, herunder permanent anbringelse eller tvangsadoption, end på at øge kvalitet af sagsbehandlingen samt forebyggelse og hjælp til familierne. I brevet, der følger med lovudkastet til høring, angives det om lovudkastet, at *"der er ... fastsat bestemmelser om, at familien skal sikres den rette hjælp i tide, når et barn anbringes uden for hjemmet"* Men kapitlet (7) om "Hjælp til barnets forældre" (under anbringelse) er indholdsmæssigt fuldstændigt uændret fra forrige lov uagtet, at RIFT og mange andre gang på gang har påpeget, at kapitlets bestemmelser om bl.a. tilbud om støtteperson og om forældrehandleplan, meget ofte ikke efterleves af kommunerne. Indsatser overfor forældrene er i de fleste tilfælde ikke eksisterende eller fagligt utilstrækkelige.

Vi må konstatere, at "Kejseren stadig ikke har tøj på", og at regeringen systematisk og bevidst har undladt lytte og lære af fagfolk, eksperter og sågar Rigsrevisionens omfattende kritik. Vi må forudse, at de mange problemer på børneområdet ikke bliver løst, hvis ikke der sker omfattende ændringer i det fremlagte lovforslag.